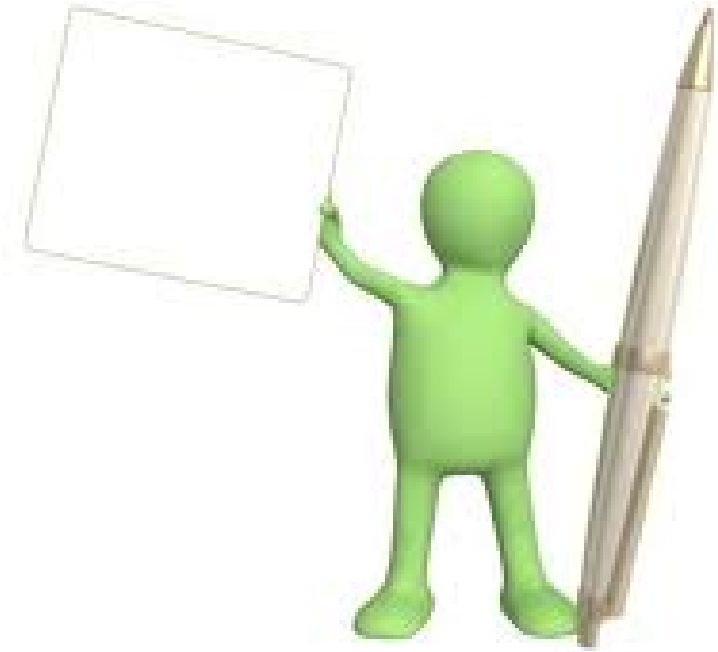

Katastrofiškai mažėjant žuvų ištekliams Lietuvos vidaus vandenyse ir esant problematiškai verslinės žvejybos kontrolei pasisakome: "Už verslinės žvejybos panaikinimą Lietuvos vidaus vandenyse!" .

Peticijos tekstą ir elektroninę formą rasite čia .

Vienas gamtos apsaugos inspektorius, paprašęs neminėti jo pavardės, sutiko pasidalyti savo įspūdžiais apie tą tylią žvejų mėgėjų ir žvejų verslininkų kovą bei jos padarinius. Pašnekovo teigimu, Kauno marios, galima sakyti, jau „išsluotos“. Žvejai verslininkai daug metų dirbo (ir ne tik čia) pagal principą „vieną tinklą statau oficialiai, dar kelis – neoficialiai“. Užtat aplink Kauną ir dabar privatūs prekybininkai pardavinėja rūkytus neverslinio dydžio starkius ar karšius. Žvejų mėgėjų pasipiktinimas tokia vadinamųjų verslininkų veikla yra beribis: įrodinėję, kad jų veikla – „nuostolinga“, realiai jie pardavinėjo žuvis turgavietėse. Klausimas, kur žiūrėjo Kauno regiono aplinkos apsaugos inspektoriai, pašnekovui sukėlė tik ironišką šypsnį. Ne menkiau, pasak pašnekovo, „verslininkavo“ įmonės ir šalies vidaus vandens telkiniuose. Inspektorius teigia pažįstantis vieną asmenį, dabar tapusį oficialiu verslininku, kuris gyrėsi iš ungurių savo laiku pasistatęs namą. Kiti pasistatė namus, nusipirko neprastus automobilius iš karšių ar starkių. Pasirodo, nuo 2006-ųjų iki šių metų žvejai verslininkai apskritai nemokėjo jokių mokesčių už žvejybą, o žvejams mėgėjams tekdavo pakloti po 11 Lt kasmet (nuo šiemet – 50 Lt).

Dažniausiai vienintelis pretekstas gamtos apsaugos inspektoriams nubausti nesąžiningus žvejus verslininkus būdavo tas, kad šie neretai vietoj realiai sugautų žuvų kiekio fiksuodavo 10 kartų mažesnį. Tačiau jei toks „verslininkas“ įrašydavo, kad savo reikmėms sunaudojo kelis šimtų kilogramų sugautų žuvų, gamtos saugotojai negalėdavo pareikšti jokių pretenzijų. Rimtesnės baudos grėsdavo, jeigu verslininkai, turėdami leidimą gaudyti, pavyzdžiui, seliavas, prie jų tinklų pastatydavo dar ir tinklus karšiams.

Beje, apie tinklus. Tiksliau – apie laisvą jų prekybą. Pašnekovas mena sovietų laikus, kai prekyba šiuo verslinei žūklei skirtu įrankiu buvo griežtai reglamentuota – bet kas ir bet kur tinklo negalėjo nusipirkti. Tačiau nuo pat nepriklausomybės pradžios tinklais prekiaujama visiškai laisvai. Maža to, rinka tiesiog užtvindyta pigiais kiniškais kaproniniais tinklais, kurie dėl savo pigumo neretai naudojami kaip vienkartiniai. Tai ypač vilioja brakonierius ir, deja, kai kuriuos žvejus verslininkus.

Pagarbiai

zvejams.lt